Pregaria.cat

Entrada

Plaer, goig i joia

El camí que portava a la casa del vell mestre era costerut. Mentre el Marcel pujava, suant i respirant a fons, els ocells no deixaven de fer aquell xivarri que se sent a l'estiu quan arriba el capvespre.
Seu, Marcel, si us plau. Vols un vas d'aigua fresca? O potser prefereixes beure del càntir?
Així va començar aquella conversa que va ser tan important pel futur del noi. Al començament les preguntes no sortien massa com les havia pensat. Van parlar de tot. Però després es va anar obrint la relació i quan ja era negra nit, la xerrada va resultar fantàstica, divertida i molt útil. El vell mestre era realment un pou de saviesa.

Mira, noi, una cosa és el plaer, una altra el goig i la més plena es diu joia. Sens dubte es relacionen perquè els humans som una unitat. El plaer ve dels sentits, el goig ve de l'ànima, i la joia és conseqüència de l'esperit.

Tothom cerca la joia. Pocs l' aconsegueixen. La majoria la confon amb el goig, i avui molts pensen que el plaer esdevindrà joia. Però qui ha experimentat la joia sap que res se li pot comparar.

Mai havia pensat el Marcel en aquestes distincions que li van semblar clarividents. Potser era cert que la felicitat podria existir. No s'atrevia a preguntar-li al vell mestre sobre la felicitat, però estava segur que ell en tindria també una fundada opinió. No va ser necessària la pregunta, car, ara era el mestre qui en parlava.

He arribat a una conclusió amb el pas dels anys. Déu és la felicitat, i qui participa d'Ell participa de la felicitat. Això passa quan la joia és permanent, penetra el goig i dóna sentit al plaer. Després de 65 anys ho estic començant a viure. I no et pensis n'he passat de tots colors.

Aquell matí el Marcel es va despertar del bell somni. Ja no recordava quasi res, però en el fons del seu cor, havia begut "d'aquella font que raja fins a la vida eterna". Sabia que la felicitat és una possibilitat real de la vida humana.